

er foregaaet en stærk Udvikling paa dette Omraade, og Brugen af Motorkøretøjer er meget større nu end tidligere, saa det er af mange Grunde rigtigt at tage denne Lov op til Revision. Det foreliggende Lovforslag er hovedsagelig bygget paa den gældende Lov, og det finder jeg ogsaa er rigtigt. Jeg vil tillade mig at anstille nogle Betragtninger over nogle af de Forandringer, der ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget er foretagne.

I § 1 foreslaas det, at Lovens Regler ogsaa skal gælde for Kørsel med Motorkøretøjer paa saadanne private Gader, der er aabnede for almindelig Færdsel. Ja, saa almindelig Brugen af Motorkøretøjer er, mener ogsaa jeg, Reglerne maa gælde alle de Steder, hvor de færdes. Det kan ogsaa ske ude paa Landet, at et Motorkøretøj kommer ind paa en Vej, som ikke er offentlig og strengt taget heller ikke er privat, men som kommer ind under det Begreb, der betegnes ved ikke private Veje, altsaa en Vej, paa hvilken der er almindelig Færdsel, men som dog ikke er offentlig Vej og heller ikke ejes af Enkeltmand.

I § 4 er der indsat en Bestemmelse om, at der ikke maa anvendes blændende Lygter. Jeg tænker, det er gaaet mange som mig, at naar vi en mørk Aften har mødt et Motorkøretøj med stærkt blændende Lygter, har det, idet Motorkøretøjet er faret forbi, været, som om vort Syn var helt blændet. Det er jo ikke Meningen, at Lyset skal virke i den Grad, at de forbipasserende, hvad enten det er kørende eller gaaende, bliver blændet, og derfor mener jeg, det er rigtigt at faa en saadan Bestemmelse indsat. — I samme Paragraf er der indføjet en Bestemmelse om, at Hornsignalerne skal være forskellige for Motorkøretøjer og Motorcykler. Det vil være rigtigt, at de vejfarende kan høre, om det er en Motorvogn eller en Motorcykle, der kommer. Men det er efter min Mening ogsaa rigtigt, at vi faar et ensartet Signal for alle Motorkøretøjer. Som det er nu, kan man jo høre de forunderligste Lyde fremkomme fra Motorkøretøjerne, lige fra en Melodi, som man sommeTider kan finde rigtig dejlig, til de forskrækkeligste Hyl eller Vræl. Vi er vel alle enige om, at det vil være en Forbedring at faa et ensartet Signal og faa disse forskrækkelige Hyl afskaffet. For øvrigt maa jeg sige, at for dem, der bor tæt ved befærdede Veje, maa det være en forfærdelig Gene at høre paa saadanne Vræl.

§ 25 indeholder en Bestemmelse om,

at Køretøjer under Kørsel paa Landeveje i de mørke Nætter skal være forsynede med Lygter. Tid og Klokkeslæt er nærmere fastsat. Jeg antager, at denne Bestemmelse vil møde en Del Modsigelse, navnlig ude fra Landet, og som Landbo og som Landborepræsentant forstaar jeg godt, at mange vil anse den for en Tvang. Jeg maa dog sige, at jeg anser det for at være en nødvendig Tvang, og jeg maa maaske lige nævne, at vi i Randers Amt i Politivedtægten for Landdistrikterne har indført en Bestemmelse om, at Køretøjer paa de mørke Aftener skal føre Lygte, altsaa Lygtetvang. Aarsagen hertil var, at der skete et Par virkelig store Ulykker derovre, og vi kunde ikke skønne rettere, end at Grunden netop var, at Køretøjerne ikke førte Lygter. Havde de ført Lygter, syntes efter Politiafhøringerne og alt, hvad der iøvrigt forelaa, at dømme Ulykkerne at kunne have været afværgede. Dette bevirkede, at vi tog Sagen op og fik vedtaget saakaldt Lygtetvang. Den mødte ogsaa derovre fra mange Sider en vis Uvillie, men jeg tror at kunne sige, at nu er der ingen Utilfredshed dermed. Enhver ved jo, hvilken Fare man udsætter sig for, naar man en mørk Aften kører uden Lygte. Cykler man med tændt Lygte, eller kører man paa Motorvogn med tændte stærke Lygter, vil det være umuligt for en at se et Køretøj, som ingen Lygter har, og særlig med den Fart, hvormed Motorvogne kører, kan der da let ske Ulykker. I alt Fald skete de før nævnte Ulykker paa den Maade. I det ene Tilfælde kørte Automobilet bagfra ind i Vognen, i det andet kørte det lige imod Køretøjet, og det blev en stor Ulykke. Hvis det er Tilfældet — og det mener jeg, det er —, at saadanne Ulykker i nogen Maade kan afværges ved den saakaldte Lygtetvang, tror jeg ogsaa, at Befolkningen som Helhed vil finde det rigtigt at bringe dette Offer, om jeg saa maa sige. Det maa her bemærkes, at Bestemmelsen ikke gælder for Markarbejds-kørsel, altsaa Kørsel mellem en Ejendom og dens ved Landevejen beliggende Mark. I det hele taget kan der maaske være Lempelser at indføre her; men jeg anser det for et Fremskridt, at Lygtetvangsbestemmelsen er kommet ind i Lovforslaget. Maaske kunde man sige: Naar, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, Randers Amt, Aarhus Amt og Vejle Amt har vedtaget noget saadant, kunde vi overlade til de respektive Amsraad at bestemme, hvordan de hver for sig vil have det. Men for Chaufførerne er det vanske-